

Phẩm 19: PHÁP SƯ CÔNG ĐỨC

Bấy giờ, Phật bảo Thường Tinh Tấn Bồ-tát Ma-ha-tát rằng:

–Nếu có thiện nam, thiện nữ thọ trì kinh Pháp Hoa này, hoặc đọc, hoặc tụng, hoặc giảng giải, hoặc sao chép thì nhĩ căn người đó sẽ được tám trăm công đức, nhĩ căn được một ngàn hai trăm công đức, tỷ căn được tám trăm công đức, thiệt căn được một ngàn hai trăm công đức, thân căn được tám trăm công đức, ý căn được một ngàn hai trăm công đức. Nhờ những công đức này trang nghiêm làm cho sáu căn đều được thanh tịnh.

Các thiện nam, thiện nữ đó, con mắt của cha mẹ sinh ra nhưng do thanh tịnh thấy được khắp tam thiên đại thiên thế giới trong ngoài nào núi, rừng, sông, biển, dưới đến địa ngục A-tỳ, trên đến trời Hữu đảnh, lại thấy được tất cả chúng sinh trong đó nghiệp nhân duyên và quả báo sinh ra nơi đâu đều thấy biết tất cả.

Bấy giờ Thế Tôn muốn làm rõ lại nghĩa này mà nói kệ:

*Nếu người ở trong chúng,
Bằng tâm không sợ sệt,
Nói kinh Pháp Hoa này,
Hãy nghe công đức đó,
Mắt người đó sẽ được
Tám trăm công đức tốt.
Do công đức trang nghiêm,
Mắt trở nên thanh tịnh.
Mắt thịt cha mẹ sinh,
Thấy ba ngàn thế giới.
Trong ngoài núi Di-lâu,
Núi Tu-di, Thiết vi,
Và các núi rừng khác,
Nước sông ngòi, biển lớn,
Dưới đến ngục A-tỳ,
Trên đến trời Hữu đảnh,
Chúng sinh ở trong đó,
Tất cả đều thấy rõ.*

Lại nữa, Thường Tinh Tấn! Nếu thiện nam, thiện nữ thọ trì kinh này, hoặc đọc, hoặc tụng, hoặc sao chép, hoặc giảng giải thì nhĩ căn người đó được một ngàn hai trăm công đức. Bằng tai thanh tịnh đó nghe được khắp tam thiên đại thiên thế giới, dưới đến ngục Vô gián, trên đến trời Hữu đảnh.

Trong ngoài nghe được tất cả ngôn ngữ âm thanh như tiếng voi, tiếng ngựa, tiếng xe, tiếng trâu bò, tiếng khóc la, tiếng buồn than, tiếng ốc tù và, tiếng trống, tiếng chuông, tiếng chuông linh, tiếng cười, tiếng nói, tiếng nam, tiếng nữ, tiếng bé trai, tiếng bé gái, tiếng đúng luật, tiếng sai luật, tiếng khổ, tiếng vui, tiếng phàm phu, tiếng Hiền thánh, tiếng vui, tiếng không vui, tiếng Trời, tiếng Rồng, tiếng Dạ-xoa, tiếng Càn-thát-bà, tiếng A-tu-la, tiếng Ca-lâu-la, tiếng Khẩn-na-la, tiếng Ma-hầu-la-già, tiếng lửa, tiếng nước, tiếng gió, tiếng địa ngục, tiếng súc sinh, tiếng ngạ quỷ, tiếng Tỳ-kheo, tiếng Tỳ-kheo-ni, tiếng Thanh văn, tiếng Bích-chi-phật, tiếng Bồ-tát, tiếng Phật.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Nói tóm lại đầu chưa được Thiên nhĩ, chỉ bằng tai bình thường của cha mẹ sinh ra nhưng được thanh tịnh nên có thể nghe biết được và phân biệt tất cả âm thanh trong ngoài khắp tam thiên đại thiên thế giới mà không hư hỏng nhĩ căn.

Bấy giờ Thế Tôn muốn làm rõ lại nghĩa này mà nói kệ:

*Tai cha mẹ sinh ra,
Thanh tịnh không ô ứ,
Nên tai thường mà nghe,
Khắp ba ngàn thế giới:
Tiếng voi, ngựa, bò, xe,
Tiếng chuông, trống, tù và,
Tiếng cầm, sắt, không hầu,
Tiếng ống tiêu, ống sáo,
Tiếng ca hay thanh tịnh,
Nghe mà không đắm say.
Tiếng vô số giống người,
Nghe được đều hiểu rõ.
Lại nghe tiếng chư Thiên
Tiếng ca rất mâu nhiệm.
Lại nghe tiếng nam, nữ,
Tiếng bé trai, bé gái,
Trong núi sông hang hiểm,
Tiếng Ca-lăng-tần-già,
Các giống chim Cọng mạng,
Đều nghe hiểu tiếng chúng.
Các khổ đau địa ngục,
Tiếng độc ác, tiếng khổ,
Ngạ quỷ bị đói khát,
Tiếng súc sạo kiếm ăn,
Rồi đến A-tu-la,
Ở bên bờ biển lớn,
Lúc cùng nhau nói năn,
Vang những lời to tiếng,
Như vậy người nói pháp,
An trụ ở nơi đây,
Xa nghe các tiếng đó,
Mà tai không hư hỏng.
Trong mười phương thế giới,
Cầm thú kêu gọi bầy,
Người nói kinh Pháp Hoa,
Ở đây đều nghe hết.
Trên các trời Phạm thiên,
Quang âm cùng Biến tịnh,
Cho đến trời Hữu danh,
Mọi ngôn ngữ âm thanh,
Pháp sư ở nơi đây,*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Đều nghe hiểu tất cả,
Hết thấy chúng Tỳ-kheo,
Và các Tỳ-kheo-ni,
Hoặc đọc tụng kinh điển,
Hoặc giảng cho người nghe,
Pháp sư ở nơi đây,
Đều nghe biết tất cả.
Lại có các Bồ-tát,
Đọc tụng kinh điển này,
Hoặc giảng cho người khác,
Soạn tập giải nghĩa kinh,
Tất cả âm thanh ấy,
Đều nghe được biết hết.
Chư Phật bậc Đại thánh,
Giáo hóa hàng chúng sinh,
Ở trong các đại hội,
Diễn thuyết pháp nhiệm mầu.
Người thọ trì Pháp Hoa,
Đều nghe biết tất cả.
Cõi tam thiên đại thiên,
Các âm thanh trong ngoài,
Dưới đến ngục A-tỳ,
Trên đến trời Hữu danh,
Đều nghe được âm thanh,
Mà nhĩ căn không hỏng.
Vì tai được thông nhạy,
Đều phân biệt biết hết.
Người trì kinh Pháp Hoa,
Dầu chuta được Thiên nhĩ,
Chỉ bằng tai bình thường
Công đức đã như vậy.*

Lại nữa, Thường Tinh Tấn, nếu có thiện nam, thiện nữ thọ trì kinh này, hoặc đọc, hoặc tụng, hoặc giảng giải, hoặc sao chép thì tỷ căn người này được tám trăm công đức.

Bằng tỷ căn thanh tịnh đó có thể ngửi khắp tam thiên đại thiên thế giới trong ngoài đủ các thứ mùi như mùi hoa tu-mạn-na, mùi hoa xà-đề, mùi hoa lài, mùi hoa chiêm-bạch, mùi hoa ba-la-la, mùi hoa sen đỏ, mùi hoa sen xanh, mùi hoa sen trắng, mùi cây có hoa, mùi cây có quả, mùi hương chiên-đàn, mùi hương trầm thủy, mùi hương đa-ma-la-bạt, mùi hương đa-già-la cho đến trăm ngàn thứ hòa lẫn hoặc hương bột, hương viên, hương xoa, người trì kinh này đều có thể phân biệt được.

Lại còn nghe biết rõ mùi chúng sinh như mùi voi, mùi ngựa, mùi bò, mùi dê... mùi nam, mùi nữ, mùi đồng nam, mùi đồng nữ, mùi cỏ cây lùm rừng hoặc gần hoặc xa, có bao nhiêu mùi đều nghe biết rõ không lầm lẫn.

Người trì kinh này dầu ở nơi đây cũng nghe được mùi trên các cõi trời như mùi cây Ba-lợi-chất-đa, mùi cây Câu-bê-đa-la, cùng mùi hoa Mạn-đà-la, mùi hoa Ma-ha mạn-đà-la, mùi hoa Mạn-thù-sa, mùi hoa Ma-ha mạn-thù-sa, mùi các thứ hương bột Chiên-

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

đàn, trầm thủy cùng các loại tạp hoa. Các thứ hương trời như thế hòa hợp lại phát ra không thứ nào không nghe biết.

Lại nghe biết mùi nơi thân các vị trời như mùi của Thích Đề-hoàn Nhân lúc vui thú năm dục nơi Thắng điện, hoặc mùi lúc ở Diệu pháp đường nói pháp cho các trời Đao-lợi, hoặc mùi lúc dạo chơi trong vườn cùng mùi nơi thân của các vị trời nam, nữ khác, tất cả đều từ xa nghe biết. Cứ lần hồi như thế lên đến trời Phạm thế, trên đến mùi nơi thân các trời Hữu đảnh cũng đều nghe biết.

Còn nghe mùi chư Thiên đốt hương và mùi Thanh văn, mùi Bích-chi-phật, mùi Bồ-tát, mùi nơi thân chư Phật cũng đều xa nghe biết. Dầu nghe biết các thứ hương ấy nhưng tỷ căn không vì thế mà hư hỏng sai lầm. Nếu muốn phân biệt nói cho người khác thì ký ức cũng không sai.

Bấy giờ Thế Tôn muốn làm rõ lại nghĩa này nói bài kệ:

*Người đó mũi thanh tịnh,
Ở trong thế giới này,
Nào vật thơm hoặc hôi,
Các thứ đều nghe biết.
Tu-mạn-na, Xà-đề,
Đa-ma-la, Chiên-đàn,
Trầm thủy, quế các hương,
Mùi các thứ hoa quả,
Và mùi các chúng sinh,
Như mùi nam, mùi nữ,
Người nói pháp ở xa,
Nghe mùi cũng biết chỗ.
Đại Thế, Chuyển luân vương,
Tiểu chuyển luân và con,
Bầy tôi cùng cung nhân,
Nghe mùi là biết chỗ.
Châu báu đeo nơi thân,
Cùng của báu dưới đất,
Gái quý của luân vương,
Nghe hương biết chỗ đó.
Mọi người đồ trang sức,
Y phục và chuỗi ngọc,
Các thứ hương xoa mình,
Nghe mùi biết là ai.
Chư Thiên đi hoặc ngồi,
Dạo chơi và thân biến,
Người trì Pháp Hoa này,
Nghe mùi tức biết ngay.
Cây cối và hoa quả,
Và mùi thơm tô du,
Người trì kinh ở đây,
Biết ngay ở chỗ nào.
Núi non, nơi sâu hiểm,*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Cây Chiên-đàn nở hoa,
Chúng sinh ở trong đó,
Nghe mùi đều biết rõ.
Núi Thiết vi, biển lớn,
Các chúng sinh trên đất,
Người trì kinh nghe mùi,
Đều biết ở tại đâu.
A-tu-la nam, nữ,
Và quyến thuộc của chúng,
Lúc tranh giành, đùa giỡn
Nghe mùi đều biết rõ.
Đồng vắng, chỗ hiểm trở,
Sư tử, voi, cọp, sói,
Bò rừng hay trâu nước,
Nghe mùi đều biết chỗ.
Nếu có người thai nghén,
Chưa rõ gái hay trai,
Không căn hoặc phi nhân,
Nghe mùi đều biết được.
Do vì sức nghe mùi,
Biết người mới có thai,
Đậu thai hay không đậu?
Đẻ yên? Sinh con phước?
Do vì sức nghe mùi,
Biết tâm niệm nam, nữ:
Dục nhiễm hay sân, si?
Cũng biết người tu hành.
Vật tàng chứa dưới đất,
Vàng, bạc, các ngọc báu,
Đồ đồng dùng chứa đựng,
Nghe mùi đều biết được.
Các loại chuỗi ngọc quý,
Không ai biết giá trị,
Nghe mùi biết tánh chất,
Và xuất xứ ở đâu.
Các thứ hoa trên trời:
Mạn đà, Mạn-thù-sa,
Cây Ba-lợi-chất-đa,
Nghe mùi đều biết được.
Vườn trời, cung điện báu,
Các tòa sở nguy nga,
Những thú vui trong đó,
Nghe mùi đều biết được.
Chư Thiên khi nghe pháp,
Hoặc khi hưởng năm dục,

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Lúc qua, lại, nằm, ngồi,
Nghe mùi đều biết được.
Thiên nữ mặc Thiên y,
Hoa hương trời trang điểm,
Lúc thông thả dạo chơi,
Nghe mùi đều biết được.
Lần lượt cứ như thế,
Lên đến trời Phạm thiên,
Nhập thiền cùng xuất thiền,
Nghe mùi đều biết được.
Trời Quang âm, Biến tịnh,
Cho đến trời Hữu danh,
Việc sinh tử ra sao,
Nghe mùi đều biết được.
Các hàng Tỳ-kheo chúng,
Thường tinh tấn tu pháp,
Hoặc ngồi, hoặc kinh hành,
Hay đọc tụng kinh điển.
Hoặc ở dưới rừng cây,
Chuyên cần tu thiền định,
Người trì kinh nghe mùi,
Biết đang ở tại đâu.
Bồ-tát chí kiên cố,
Ngồi thiền hay đọc tụng,
Hoặc là đang thuyết pháp,
Nghe mùi đều biết được.
Khắp mọi nơi Thế Tôn,
Được mọi người tôn kính,
Thương chúng sinh, nói pháp,
Nghe mùi đều biết được.
Chúng sinh ở trước Phật,
Nghe kinh đều hoan hỷ,
Y theo pháp tu hành,
Nghe mùi đều biết được.
Tuy chưa được Bồ-tát
Pháp sinh tử vô lậu,
Nhưng người trì kinh này,
Trước được tẩy căn đó.*

Lại nữa, Thường Tinh Tấn! Nếu có thiện nam, thiện nữ thọ trì kinh này, hoặc đọc, hoặc tụng, hoặc giảng giải, hoặc sao chép thì thiết căn người đó được một ngàn hai trăm công đức, như những món hoặc tốt, hoặc xấu, hoặc ngon, hoặc không ngon, cùng các vật đắng chát, ở trên lưỡi người đó đều biến thành vị cam lồ trên trời không thứ gì chẳng ngon.

Nếu dùng thiết căn đó mà thuyết pháp trong đại chúng thì sẽ phát ra tiếng sâu xa mầu nhiệm, khiến lòng người nghe đều vui mừng hoan hỷ.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Lại nữa các Thiên tử, Thiên nữ, các trời Thích, Phạm nghe âm thanh diễn thuyết sâu xa mẫu nhiệm này đều lần lượt đến nghe. Và các loài Rồng, Rồng nữ, Dạ-xoa, Dạ-xoa nữ, Càn-thát-bà, Càn-thát-bà nữ, A-tu-la, A-tu-la nữ, Ca-lâu-la, Ca-lâu-la nữ, Khẩn-na-la, Khẩn-na-la nữ, Ma-hầu-la-già, Ma-hầu-la-già nữ, cũng vì để nghe pháp mà đến gần gũi cung kính cúng dường.

Cho đến các Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di, quốc vương, vương tử, quần thần, quyến thuộc, Tiểu chuyển luân vương, Đại chuyển luân vương, bảy ngàn Thiên tử cùng quyến thuộc nội ngoại đều mang theo cung điện báu mà đến nghe pháp.

Vì Bồ-tát này thuyết pháp hay, nên được Bà-la-môn, cư sĩ, nhân dân trong nước trọn đời theo hầu hạ cúng dường. Lại các Thanh văn, Bích-chi-phật, Bồ-tát và chư Phật ưa thấy người đó, nên người đó ở đâu thì chư Phật đều hướng về phía người đó mà nói pháp, người đó đều thọ trì được tất cả Phật pháp lại có thể nói ra tiếng pháp sâu xa mẫu nhiệm.

Bấy giờ Thế Tôn muốn làm rõ lại nghĩa này nói bài kệ:

*Người đó lười thanh tịnh,
Không thu nhận vị xấu,
Khi uống ăn, thức ăn
Đều biến thành cam lộ.
Dùng ngôn ngữ thanh tịnh,
Thuyết pháp cho đại chúng,
Đem nhân duyên, thí dụ
Dắt dẫn tâm chúng sinh,
Người nghe đều hoan hỷ
Cúng dâng phẩm vật tốt.
Chư Thiên, Rồng, Dạ-xoa,
Cho đến A-tu-la,
Đều đem lòng cung kính,
Cùng nhau đến nghe pháp.
Người nói kinh pháp đó,
Muốn dùng tiếng mẫu nhiệm,
Biến khắp cõi tam thiên,
Tùy ý muốn liền được.
Đại tiểu Chuyển luân vương,
Bảy ngàn con quyến thuộc,
Chấp tay lòng cung kính,
Thường đến nghe thụ pháp.
Chư Thiên, Rồng, Dạ-xoa,
La-sát, Tỳ-xá-xà,
Cũng đều tâm hoan hỷ,
Thường ưa đến cúng dường.
Phạm thiên vương, Ma vương,
Tự tại, Đại tự tại,
Các chư Thiên như thế,
Thường đến chỗ người đó.
Chư Phật cùng đệ tử,*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Nghe người đó thuyết pháp
Thường nghĩ nhớ bảo hộ,
Có lúc còn hiện thân.*

Lại nữa, Thường Tinh Tấn! Nếu có thiện nam, thiện nữ thọ trì kinh này, hoặc đọc, hoặc tụng, hoặc giảng giải, hoặc sao chép thì thân căn người đó được tám trăm công đức. Thân thanh tịnh như lưu ly, trong sạch chúng sinh ưa thấy. Vì thân đó trong sạch nên chúng sinh trong cõi tam thiên đại thiên khi sinh, khi chết, trên dưới, tốt xấu, sinh chỗ lành, chỗ dữ... đều hiện rõ trong đó.

Và núi Thiết vi, núi Đại thiết vi, núi Di-lâu, núi Ma-ha di-lâu... các núi cùng chúng sinh ở trong đó đều hiện rõ trong thân, dưới đến địa ngục A-tỳ, trên đến trời Hữu đảnh, cảnh vật cùng chúng sinh đều hiện rõ trong thân. Nào Thanh văn, Duyên giác, Bồ-tát cùng chư Phật nói pháp cũng đều hiện sắc tượng ở trong thân.

Bấy giờ Thế Tôn muốn làm rõ lại nghĩa này, nói bài kệ:

*Người trì kinh Pháp Hoa,
Thân thể được thanh tịnh,
Như lưu ly sạch kia,
Chúng sinh đều ưa thấy.
Lại như gương sáng sạch,
Đều thấy các sắc tượng.
Bồ-tát nơi tịnh thân,
Thấy hết vật trong đời.
Chỉ một mình thấy rõ,
Người khác không thấy được.
Trong thế giới tam thiên,
Tất cả các chúng sinh:
Trời, Người, A-tu-la,
Địa ngục, quỷ, súc sinh,
Các sắc tượng như thế,
Đều hiện rõ trong thân.
Cung điện của chư Thiên,
Cho đến trời Hữu đảnh,
Núi Thiết vi, Di-lâu,
Núi Ma-ha di-lâu,
Nào nước các biển lớn,
Đều hiện ở trong thân.
Chư Phật cùng Thanh văn,
Phật tử và Bồ-tát,
Một mình hoặc tại chúng,
Nói pháp đều hiện rõ.
Tuy chưa được vô lậu,
Chứng pháp tánh diệu thân,
Do thân thường thanh tịnh,
Nên tất cả hiện rõ.*

Lại nữa, Thường Tinh Tấn! Sau khi Như Lai diệt độ, nếu có thiện nam, thiện nữ thọ trì kinh này, hoặc đọc, hoặc tụng, hoặc giảng giải, hoặc sao chép thì ý căn sẽ được

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

một ngàn hai trăm công đức ý căn thanh tịnh đó. Cho dầu nghe một bài kệ cũng hiểu thấu vô lượng, vô biên nghĩa. Hiểu nghĩa đó rồi có thể diễn giải một câu một bài kệ đến một tháng, bốn tháng cho đến một năm. Các pháp nói ra tùy theo nghĩa lý, nhưng đều không trái với thật tướng.

Nếu giảng giải kinh sách thế tục như việc trị thế, nghề nghiệp tư sinh, cũng đều thuận chánh pháp. Có thể hiểu hết hành vi, động tác và hý luận của tâm chúng sinh trong sáu đường, khắp tam thiên đại thiên thế giới. Tuy chưa được trí tuệ vô lậu nhưng ý căn thanh tịnh như vậy nên người đó có tư duy, tính toán, nói năng thì đều phù hợp Phật pháp, không có gì không chân thật và cũng hợp với những điều chư Phật đời trước đã nói trong kinh.

Bấy giờ Thế Tôn muốn làm rõ lại nghĩa này nói bài kệ:

*Ý người đó thanh tịnh,
Sáng suốt không vẫn đục.
Do ý căn tốt này,
Biết pháp thượng, trung, hạ.
Cho đến nghe một kệ,
Hiểu được vô lượng nghĩa.
Thứ tự nói đúng pháp,
Tháng, bốn tháng, một năm,
Trong ngoài thế giới này,
Tất cả các chúng sinh,
Hoặc Trời, Rồng và Người,
Đến Dạ-xoa, Quỷ, Thần,
Ở khắp trong sáu đường,
Bao nhiêu điều nghĩ tưởng,
Phước báo trì Pháp Hoa,
Đồng thời đều biết hết.
Vô số Phật mười phương,
Tướng trang nghiêm trăm phước,
Vì chúng sinh nói pháp,
Đều nghe và thọ trì,
Tư duy vô lượng nghĩa,
Nói pháp cũng vô lượng.
Trước sau không quên lẫn,
Do thọ trì Pháp Hoa,
Biết hết các pháp tướng,
Theo nghĩa rõ thứ lớp.
Thông ngôn ngữ, danh tự,
Diễn giảng những hiểu biết.
Điều người đó nói ra,
Là pháp Phật đời trước.
Vì diễn nói pháp này,
Ở trong chúng không sợ.
Người trì kinh Pháp Hoa,
Ý căn tịnh như thế.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Tuy chưa được vô lậu,
Có trước tướng như vậy.
Người đó trì kinh này,
An trụ bậc hy hữu,
Được tất cả chúng sinh,
Hoan hỷ và kính mến.
Dùng được ngàn vạn ức,
Lời lẽ hay khéo léo
Phân biệt mà nói pháp,
Nhờ trì kinh Pháp Hoa*

M